

usnesení, t. j. ode dne 21. února 1923, poněvadž podle obsahu spisů jednání o udělení def. postavení Karlu G-ovi nebylo dáno na program schůze ob. zastupitelstva ze 6. dubna 1923, neboť na jednacím pořadu bylo pouze »usnesení k odvolání Karla G. stran výpovědi,« tímto označením nebyl však vlastní předmět jednání, totiž udělení definitiva s dostatečnou jasností vymezen. Bylo proto odvolání z 2. března 1925 uznati za podané včas.

Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 7039.

Veřejní zaměstnanci. — Řízení před nss-em: Výnos min. soc. péče, kterým min. »upozorňuje« veř. pojišť. ústav, že předpisy § 212 zák. č. 103/1926 stran výměry požitků zaměstnanců se vztahují též na onen ústav, a kterým min. vybízí ústav ten, aby mu předložil různé výkazy za účelem provedení onoho zák. předpisu, nemá povahu »rozhodnutí nebo opatření správního úřadu« podle § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 19. ledna 1928 č. 955.)

Věc: Všeobecný pensijní ústav v Praze (adv. Dr. Adolf Krýsa z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (vrch. min. kom. Dr. Jan Řípa) o provedení § 212 zák. č. 103/26.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á .

D ů v o d y: Min. soc. péče zaslalo Všeobecnému pensijnímu ústavu v Praze nař. výnos tohoto znění:

»Min. soc. péče upozorňuje, že § 212 zák. č. 103/1926 platí i pro tamní ústav. Podle odst. 4. § 212 platového zák. vyžaduje provedení opatření podle předchozích odstavců tohoto § schválení min. soc. péče v hořodě s min. fin. Z toho důvodu vyzývá min. soc. péče tamní ústav, aby do 30 dnů od doručení tohoto spisu sdělil ve formě připojeného formuláře, jednotlivě pro každého zaměstnance, veškeré služební příjmy, jež mu příslušely v den 1. ledna 1926, jakož i veškeré změny jejich, k nimž došlo po 1. lednu 1926. Mimo to jest oznámiti všechny okolnosti, jichž jest třeba k posouzení, zda, po případě do jaké míry služební příjmy a právní nároky jednotlivých zaměstnanců tamního ústavu přesahují míru jednotlivých druhů platových a služebních práv a nároků státních zaměstnanců stejné neb rovnocenné kategorie a stejných služebních, jakož i rodinných poměrů. Případná usnesení o systemisaci služebních míst a o změnách služebních příjmů tamních zaměstnanců po dnu vyhlášení zák. č. 103/1926 vyžadují podle bodu 6. § 212 cit. zák. takéž schválení min. soc. péče v dohodě s min. fin., což znamená, že tato usnesení lze provésti teprve po tomto schválení. Min. soc. péče zdůrazňuje, že § 212 cit. zák. sleduje tendenci, aby jednotlivé druhy platových a služebních práv a nároků zaměstnanců tamního ústavu nepřevyšovaly míru práv a nároků státních zaměstnanců stejné neb rovnocenné kategorie a stejných služebních, jakož i rodinných poměrů. Převod usnadňuje odst. 2. § 212 plat. zák.«

Uvažuje o stížnosti na výnos ten podané, musel nss zabývat se v prvé řadě otázkou, zdali je nař. výrok rozhodnutím neb opatřením správního úřadu před tímto soudem podle § 2 zák. o ss nařikatelým, t. j. předně je-li vůbec rozhodnutím neb opatřením a po případě mohlo-li jím býti zasaženo do subj. práv stěžujícího si ústavu. S tohoto hlediska třeba přihlídnouti k tomu, jaký jest obsah nař. výroku. Obsah ten jest dvojího rázu:

Na jedné straně upozorňuje výrok ten stěžující si ústav všeobecně na to, že § 212 zák. č. 103/1926 platí i pro tento ústav, v podrobnostech pak že podle odst. 4 cit. § vyžaduje provedení opatření podle předchozích odstavců tohoto § schválení min. soc. péče v dohodě s min. fin., dále že případná usnesení o systemisaci služ. míst a o změnách služ. příjmů zaměstnanců ústavu po dnu vyhlášení zák. č. 103/1926 vyžadují podle bodu 6. § 212 taktéž schválení min. soc. péče v dohodě s min. fin., a že tato usnesení tudíž lze provésti teprve po tomto schválení. Na druhé straně vyzývá nař. výrok »z toho důvodu« stěžující si ústav, aby min-u předložil určitá data a učinil určitá sdělení týkající se služebních příjmů svých zaměstnanců.

Pokud jde o prvou část nař. výroku, projevil v ní žal. úřad svůj právní názor v tom směru, že předpisy § 212 zák. č. 103/1926 platí i pro stěžující si ústav. Z projevu tohoto právního názoru nevyvodil však nijakých právních důsledků a nevtělil jej ve výrok práva a povinnosti strany upravující a právní moci schopný. Projev právního názoru sám o sobě nezakládá — jak nss vyslovil na př. v nář. Boh. A č. 2001/23 — nijakých právních účinků vůči straně, jež by mohly vstoupiti proti ní v moc práva a nemůže proto strana námítky proti právnímu názoru úřadu stížností na nss vznést (§ 2 zák. o ss).

Žal. úřad vyzval ovšem »z důvodu« vysloveného právního názoru stěžující si ústav, aby mu předložil určitá data a učinil určitá sdělení o služ. požitcích svých zaměstnanců, avšak nss nemohl v této výzvě spatřovati opatření, kterým by úřad již vyvozoval z vysloveného svého právního názoru proti straně určité právní důsledky, nýbrž vzhledem k souvislosti celého obsahu nař. výroku toliko přípravný akt, jímž si úřad chce opatřiti skutkový podklad pro případné budoucí rozhodnutí. Že by však žal. úřad nebyl oprávněn k tomuto opatření, po této stránce stížnost námitek nevznáší, brání se výhradně proti motivu tohoto opatření, t. j. proti názoru, že předpisy § 212 zák. č. 103/1926 platí i na stěžující si ústav, o kteréžto otázce však žal. úřad — jak bylo shora řečeno — právní moci schopného rozhodnutí nevydal.

Č. 7040.

Domovské právo. — Chudinství. — Policejní věci: Přechodné chudinské zaopatření obcí pobytu či opatření osoby dopravované postrkem do obce domovské?

(Nález ze dne 19. ledna 1928 č. 1056.)

V ě c: Obec C. proti ministerstvu vnitra o náhradu ošetřovného Aloise S.